

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1787/2493

คำพิพากษาศาลฎีกาที่

ย่อ / หลักกฎหมาย

การตีความสัญญาแบ่งปันมรดก ที่ผู้จัดการมรดกทำไว้ให้กับทายาทได้ความว่า โจทก์จำเลยเป็นบุตรนายอานาลานารามันเจ๊ะดี ๆ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2488 ศาลจังหวัดภูเก็ตมีคำสั่งลงวันที่ 29 เมษายน 2491 แต่งตั้งจำเลยและนายรามาสามี พี่ชายอีกคนหนึ่ง เป็นผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ต่อมาโจทก์จำเลยและนายรามาสามีได้ทำหนังสือสัญญาลงวันที่ 16 สิงหาคม 2491 แบ่งปันทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย มีข้อความหลายประการมีข้อสัญญาอยู่ประการหนึ่งว่า จำเลยจะต้องจ่ายเงินให้โจทก์ 25,009 บาท 30 สตางค์ (เพราะจำเลยได้รับทรัพย์สินมรดกส่วนอื่นมากกว่าโจทก์) และในวันเดียวกันนั้นจำเลยทำหนังสือรับรองว่า จะจ่ายเงินรายนี้พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ 25 สตางค์ให้ทันทีที่โจทก์ต้องการบัดนี้โจทก์อ้างว่า ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้รายนี้หลายครั้งจำเลยก็เพิกเฉยเสีย จึงให้บังคับจำเลยชำระหนี้รายนี้ให้โจทก์กับดอกเบี้ยจำเลยต่อสู่หลายประการ และว่าในสัญญาระบุไว้ด้วยว่าโจทก์ต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้นางมีนาจิ แล้วให้นางมีนาจิทำหนังสือรับรองไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไป แต่จนบัดนี้โจทก์มิได้จ่ายเงินให้นางมีนาจิ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีตามฟ้องศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาได้ตรวจสอบสัญญาที่กล่าวแล้ว เห็นว่า ตามสัญญาข้อ 3 นั้นจำเลยสัญญาจะจ่ายเงินให้โจทก์โดยเด็ดขาดปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ส่วนความตามสัญญาข้อ 4 ที่กำหนดให้โจทก์จ่ายเงินส่วนได้ของนางมีนาจิให้แก่ นางมีนาจิ และให้นางมีนาจิรับรองจะไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไปนั้น หากเกี่ยวกับการที่จำเลยจะต้องชำระหนี้ให้โจทก์ตามสัญญาข้อ 3 ไม่ และที่จำเลยต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความ ก็ฟังไม่ได้ เพราะโจทก์ฟ้องเรียกเงินที่จำเลยทำสัญญาประนีประนอมให้โจทก์ไว้จึงพิพากษายืน ดูฉบับย่อฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่

คำพิพากษา

1787/2493นายอรุณชาลำ เจ๊ะดีโจทก์นายเลอฆูมานัน เจ๊ะดีจำเลย ป.พ.พ. ม. 132, ม. 851, ม. 852, ม. 1719, ม. 1724การตีความสัญญาแบ่งปันมรดก ที่ผู้จัดการมรดกทำไว้ให้กับทายาทได้ความว่า โจทก์จำเลยเป็นบุตรนายอานาลานารามันเจ๊ะดี ๆ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2488 ศาลจังหวัดภูเก็ตมีคำสั่งลงวันที่ 29 เมษายน 2491 แต่งตั้งจำเลยและนายรามาสามี พี่ชายอีกคนหนึ่ง เป็นผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ต่อมาโจทก์จำเลยและนายรามาสามีได้ทำหนังสือสัญญาลงวันที่ 16 สิงหาคม 2491 แบ่งปันทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย มีข้อความหลายประการมีข้อสัญญาอยู่ประการหนึ่งว่า จำเลยจะต้องจ่ายเงินให้โจทก์ 25,009 บาท 30 สตางค์ (เพราะจำเลยได้รับทรัพย์สินมรดกส่วนอื่นมากกว่าโจทก์) และในวันเดียวกันนั้นจำเลยทำหนังสือรับรองว่า จะจ่ายเงินรายนี้พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ 25 สตางค์ให้ทันทีที่โจทก์ต้องการบัดนี้โจทก์อ้างว่า ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้รายนี้ หลายครั้งจำเลยก็เพิกเฉยเสีย จึงให้บังคับจำเลยชำระหนี้รายนี้ให้โจทก์กับดอกเบี้ยจำเลยต่อสู่หลายประการ และว่าในสัญญาระบุไว้ด้วยว่าโจทก์ต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้นางมีนาจิ แล้วให้นางมีนาจิทำหนังสือรับรองไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไป แต่จนบัดนี้โจทก์มิได้จ่ายเงินให้นางมีนาจิ ศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีตามฟ้องศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกา

ศาลฎีกาได้ตรวจสัญญาที่กล่าวแล้ว เห็นว่า ตามสัญญาข้อ 3 นั้นจำเลยสัญญาจะจ่ายเงินให้โจทก์โดยเด็ดขาดปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ส่วนความตามสัญญาข้อ 4 ที่กำหนดให้โจทก์จ่ายเงินส่วนได้ของนางมีนาจีให้แก่นางมีนาจี และให้นางมีนาจีรับรองจะไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไปนั้น หาเกี่ยวกับการที่จำเลยจะต้องชำระหนี้ให้โจทก์ตามสัญญาข้อ 3 ไม่ และที่จำเลยต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความ ก็ฟังไม่ได้ เพราะโจทก์ฟ้องเรียกเงินที่จำเลยทำสัญญาประนีประนอมให้โจทก์ไว้จึงพิพากษายืน(มนูกิจวิมลบรรณ-นาถปรีชา-สัญญา ธรรมศักดิ์)แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีศาลฎีกาหมายเลขคดีศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้น
หมายเหตุคำพิพากษา: ได้ความว่า โจทก์จำเลยเป็นบุตรนายอานาลานารามันเจ๊ะดี ๆ ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2488 ศาลจังหวัดภูเก็ตมีคำสั่งลงวันที่ 29 เมษายน 2491 แต่งตั้งจำเลยและนายรามาสามี พี่ชายอีกคนหนึ่ง เป็นผู้จัดการทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย ต่อมาโจทก์จำเลยและนายรามาสามีได้ทำหนังสือสัญญาลงวันที่ 16 สิงหาคม 2491 แบ่งปันทรัพย์สินมรดกของผู้ตาย มีข้อความหลายประการมีข้อสัญญาอยู่ประการหนึ่งว่า จำเลยจะต้องจ่ายเงินให้โจทก์ 25,009 บาท 30 สตางค์ (เพราะจำเลยได้รับทรัพย์สินมรดกส่วนอื่นมากกว่าโจทก์) และในวันเดียวกันนั้นจำเลยทำหนังสือรับรองว่า จะจ่ายเงินรายนี้พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ 25 สตางค์ให้ทันทีที่โจทก์ต้องการบัดนี้ โจทก์อ้างว่า ได้ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้รายนี้ หลายครั้งจำเลยก็เพิกเฉยเสีย จึงให้บังคับจำเลยชำระหนี้รายนี้ให้โจทก์กับดอกเบี้ยจำเลยต่อสู้หลายประการ และว่าในสัญญาระบุไว้ด้วยว่าโจทก์ต้องจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้นางมีนาจี แล้วให้นางมีนาจีทำหนังสือรับรองไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไป แต่จนบัดนี้โจทก์มิได้จ่ายเงินให้นางมีนาจีศาลชั้นต้นพิพากษาให้โจทก์ชนะคดีตามฟ้องศาลอุทธรณ์พิพากษายืนจำเลยฎีกาศาลฎีกาได้ตรวจสัญญาที่กล่าวแล้ว เห็นว่า ตามสัญญาข้อ 3 นั้นจำเลยสัญญาจะจ่ายเงินให้โจทก์โดยเด็ดขาดปราศจากเงื่อนไขใด ๆ ส่วนความตามสัญญาข้อ 4 ที่กำหนดให้โจทก์จ่ายเงินส่วนได้ของนางมีนาจีให้แก่นางมีนาจี และให้นางมีนาจีรับรองจะไม่เกี่ยวข้องกับมรดกต่อไปนั้น หาเกี่ยวกับการที่จำเลยจะต้องชำระหนี้ให้โจทก์ตามสัญญาข้อ 3 ไม่ และที่จำเลยต่อสู้ว่าคดีขาดอายุความ ก็ฟังไม่ได้ เพราะโจทก์ฟ้องเรียกเงินที่จำเลยทำสัญญาประนีประนอมให้โจทก์ไว้จึงพิพากษายืน

องค์คณะ

มนูกิจวิมลบรรณ · นาถปรีชา · สัญญา ธรรมศักดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) — deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1787/2493>